

Стручни редакције и админ.
Космајска ул. бр. 22.Сада се дају у административном центру —
Цена утврђена —Поправка се писма не
имају. Рукописи се не
враћају.Листа, рукописе, новац
се гестало што се односи
на лист, слати власништву
листа

Адреса за телеграме:

"СТРАЖА" — БЕОГРАД

Претпоставка за Србију
на пошти:

на годину дин. 12.—

шест месеци 6.—

три месеца 3.—

један месец 1.—

Претпоставка иностранство
на пошти:

на годину дин. 30.—

шест месеци 15.—

три месеца 7.5.—

СТРАЖА

СВОБОДОУМНИ ОРГАН ЈАВНОГ МИШЛЕЊА

ЛЕФОН УРЕДНИШТВА 1092

Излази сваки дан у 6 ч. пре подне

ТЕЛЕФОН ШТАМПАРИЈЕ 1092

Румунија тражи Ердэль

Писмо румунског краља цару Виљему

Угледни букурешки лист „Вииторул“ доноси сензациону вест, да је румунски краљ Фердинанд послao по куриру писмо цару Виљему, у коме га чини пажљивим, да румунска неутралност у току рата, треба да буде награђена.

Као награду за неутралност румунски краљ у име румунског народа тражи Трансилванију. Ово тражење изазвало је у аустријским званичним круговима запрепашћеност, и граф Стеван Тиса, председник пештанске владе, одмах је одјурио у Берлин где се налази цар Виљем. Како је између Аустрије и Немачке дошло до јаког неспоразума, који је довео до расцепа, то се румунски званични кругови надају да ће цар Виљем изићи на сусрет жељи краља Фердинанда и да ће дати пристанак да румунска војска узме Трансилванију!

Аустрија би мир

Аустрија тражи мир без сулоловања своје савезнице Немачке и то непосредно од Русије под условом, да она буде и посредник код својих ратујућих савезника за ову предложену идеју, а да јој буде у помоћ против Румуније и Италије, ако би ове евентуално тражиле неке територијалне компезације. Ово није новинарска фантазија већ о њој пишу сви европски листови. За преговор мира делегиран је граф Кароли, члан мађарске независне странке, која је одсудно противнича била овоме крвавом рату. Граф Кароли допустиран је у руским аристократским круговима, а ту популарност стекао је уз своју жену, која је Рускиња. Из новина је познато, да је граф Кароли са неколико својих партијских чланова још пре рата хтео у Русију, али му је тај пут осуђен од председника пештан. владе, графа Тисе, по извршиој жељи цара Виљема. Потретачи за мир су дакле Мађари и они су, како изгледа у Аустроугарској данас гospодари ситуације зато, што су противни били данашњем

рату. Према томе цар верује, да ће граф Кароли имати бар приступа код меродавних у Русији.

Бечки меродавни војни кругови, у току овог рата стекли су без сумње горко искуство како ка бојишту, тако исто и од своје савезнице — Немачке. На бојишту Аустрија је претрпела пораз за поразом а особито од Србије. А код своје савезнице — Немачке открила је дволичност. Пратишића са свију страна, њој је, без сумње у последњем часу пукло пред очима: куда ће је овај рат одвести, а шта опет њена савезница смеша узимајући главну војну управу над њеном целокупном војском у своје руке, услед чега је као што је познато наступило велики раздор баш на самим бојиштима између њених и немачких виших и низих официра.

Цар би желeo доиста што пре мир и онда, ако би у изгледу биле да тројни споразум и њени савезници буду и побеђени. Јер, она оправдано стражује од свеје савезнице, да се не ожинотвори заветна мисао пок. Бизмарк: „Ау-

стријске провинције, у којима је немачки живаљ, морају се кад шад присајединити немачкој царевини.“ Ту идеју Бизмаркову прахватио је велики део аустријских Немаца, такозвани „великонемци“ а за агитацију те идеје, они су употребили средство: „Кидај са Римом“ прелазећи из римске у реформаторску вероисповест и тиме се приближавају реформаторској Хоеццлеровој династији. Од тих „велико немаца“, Фрања Јосиф и пок. престолонаследник Фрања Фердинанд јако су зазирали. Па и верска подвојеност чини велики јај између хабсбуршке и хоенццлерове династије. Но сјом околности морао се између њих створити савез. А тај савез створио је ратоборни Виљем рескирајући руско пријатељство.

Меродавни војни кругови у Бечу имајући ту околност сада, у последњем часу пред очима, они би мир, па ма попени, да Аустрија само остане на европској карти, па ма она била педаљ велика. А није искључено и још једна евентуалност, да ће у последњем часу и сама Аустрија припомоћи на буди какав начин да се њена савезница — Немачка сасвим дотуче.

Наше победе

И грчка штампа —

Под насловом „Последице грчког победе“ Ј. Олинион доноси на уводном месту чланак, који доносимо у изводу.

После битке код Васле, која је учврстила победу руске војске, ово је највећа победа у садашњем рату.

Аустријске снаге нису више такве, да би се у Србију могле упутити довољне трупе, да опет предузму офанзиву.

Ако српски генералисам послуша глас мудрости, он неће гонити непријатеља, кога, судећи по ратном плену покуђеном на бојном пољу, нема потребе гонити у стопу па да изгуби главу у бегству. Генералисам не се, велимо, задовољити да се утврди противу непријатељеве офанзиве, стављајући на тај начин све адути у једну особито сјајну игру.

Осигуравши се на тај начин противу сваког обрта среће, он ће само имати да чека на Рује, који ће, без по муке, збрисати дефинитивно деморализане остатке војске Франца Јоифа.

Исход рата на балканском војишту није више данас сумњив. Будимо спрљиви и имајмо поверење у ове хероје.

ске војнике, којима су њихови шефови морали револверима да прете, да би их нагнали на потребро повлачење.

У годинама п. болестан, краљ Петар је нашао да треба да уседне на коња и да храбри своје трупе. По жељимо сада да једна француска победа, такође сјајна, донесе највишу утеху некадашњем Сен-Сирлу, који би у томе видео коначну победу обеју земаља, које је највише волео.

РАБОШ

— Краве из Сточарског Завода —

Један ваш пријатељ из Ниша пише нам ово:

— Читајући београдске листове видим да ви оскуђевате у млеку тамо у Београду. Ако вам треба добро млеко обратите се Државном Сточарском Заводу за краве, јер је млеко од њих прима квалитета, о томе вас може уверити г. Велизар који је све време пio млеко од краве из Сточарског Завода. Да-кле, за квалитет млека имате сигуру гаранцију. Тражите само онедве краве што их је поменути господин имао, или га замолите, као стручњака да вам он изабере млекне краве.

Руско-Немачко војиште

Жемци беже

БУКУРЕШТ, 14. Децембра.

Услед силног надирања руских трупа Немци су били прикупљени да евакуишу Лођ и да се повуку дубоко иза Лођа.

Српски војник

Оцена „Рајхспоста“

Најсрбождерскији лист „Рајхспост“ који је пре рата српско аустријског имао најгоре мишљење о Српској војсци сада, попито су Аустријанци добили батине промену је своје „стручно“ мишљење. Његов ратни дописник послao му је један допис који је изашао на уводном месту, а који ми због његове интересантности доносимо у изводу.

Српска војска била је одлично спремљена за вођене тешке борбе против аустријске војске. Официри, подофицири и редови били су уверени о неминовној потреби уништења и слома Аустро-Угарске. Српски борац био је уверен да ће морати доћи до рата са Монархијом, али је исто тако веровао, да ће се тај рат свршити са победом српскога оружја. Овако схватање понајбоље објашњава ону огорченост са којом Срби овај рат воде и очајни отпор српских трупа, који још и данас граје. И српскији влади и српском ќенералштабу мора се признати, да су учени све што су могли, како би своју војску што спремнију извели у ове борбе. Сви други обзири одбачени су и заборављени, и све је до сељака и последњег човека у Србији гледало у својој војсци најјаче и најпотребније оруђе. Овом и оваком самосвешћу биле су пројектете чак и српске жене.

Српска пешадија показала

се врло дурашна у маршијевима, храбра и необично спретна, па таква је била и у погледу употребе својих ровова и за-клона.

Српска артилерија је одлична. Изгледа нам да је артилерија српске војске стекла најбоља искуства за време балканских ратова. На првом месту долази, што је веома тешко открити њене положаје, међутим Срби пуцају из својих топова са великим сигурношћу. Због тога је врло тешко бории се против српске артилерије. То није само због тога, што Срби имају добро заклоњене и покривене положаје, него и што се српска артилерија не држи тако рећи никакве шеме и употребљавају своје топове и ка бурски начин, плутунском па ћубом и појединачно. Уз то српска артилерија скоро сваки дан мења своје положаје, те зато је потребно да наши авијатичари иду у извиђање, како би открили положаје српске артилерије; међутим и ово средство не помаже баш увек, јер већ сама теренска формација отежава посао.

Али, зато је српска артилерија редовно добро обавештена о нашим положајима и располаже са одличним скицима у погледу даљине и размака појединачних места. У једној борби ишао је пешадији су љуту досађивала два српска топа и ако смо и на ту страну непрекидно пуцали из наших топова. Наши батеријски

официри били су брзо нача-сто с тим, да непријатељима мало не шкоди ватра из наших топова и зато смо престали са даљим узелудним пуцањем, јер нисмо били у стању никако да откријемо њихов положај. Тако је то трајало целога дана, а наше тобије управо су беснеле од љутине што не могу да нађу непријатеља. Један авијатичар који је пошао да изведи одакле то Срби пуцају, на жа-лост наје могао такође ништа позитивно да каже, али му је ипак пало у очи да српски топови прекину паљбу за вре-ме док се он налази у вазду-ху. Тек дан доцније сазнали смо, да су Срби та двије топа наместили у једној ћуби и да су пуцали на нас кроз прозоре.

Срби се боре одлично. О томе влада једнодушно мишљење код свих учесника овог рата. али, да ће нашим трупама ипак попи са руком, да коначно сломију и укроте непријатеља, у то не сумња ни један аустријски војник (Сада после бегства сигурно су већ начисто са тим да од уро-њивања нема ни помена.)

Аустријски гадови

Оно што су аустријанци из њихових топова порушили остављало је слику модерних варвара али где нису стигли гранатом да поруше то су они после, кад су ушли у Београд, на начин својствен гадовима и дивљацима са Кубе и Саматре, а они се ни мало не разликују од ових, то оношто што су загадили у Београду, мислим да су се представили у правој боји са оним злочином и штетом што су почели код г. Ставре Триковића општинског одборника. Поред тога што су аустријски метци изрешетали и формално уваштили зграде пољевши од кафана „Штајнбрух“ па до последње, они су ону зграду где је логоравао за време турског рата, наш трећи позив сву опљачкали, вино из подрума попили и источили, намештај од-

нели а што нису стигли да однесу то су формално истуцали и ситнили као да су сплштали те ствари ћод какве тешке ватре, чак су и даске од патоса извадили а што је од дасака остало читаво, они су тај простор употребљавали за вршење нужде и бацање измета швапског, по собама су које су биле празне, држали које и употребили их за штalu. Од тих његових станови, само се данас познају рушевине, а трај аустријских гадова осећа се, далеко, јер су разбацили свуда њихове крпе и старо одело које се на њима усирдело од гада.

Овако што год учанини, мислим да нису у стању ни они дивљи створови, које су аустријанци за време балканских ратова, у својој гадној штампи замишљали. Светити се мртвим предметима то су у стању да учине само Аустријанци који су уласком у Србију, оскрнавили људски род.

Ове зграде треба симпатији да послати Н. Сл. Преси или њиховом Пресберију, да имају комплексију Аустријске културе у слици и речи.

Трагизам А. Угарске

Аустрија се бије за Немачку.

„Мир“ у чланку под горњим насловом — каже, да је трагизам Аустро-Угарске у томе, што се она данас била поглавито за Немачку; Не рајујући за своје властите интересе, јер их и нема, она шаље брата на брата, да те бију. У Србији се бију Срби против Срба, а у Галицији Руси против Руса, и Пољаци против Пољака, само да би германизам тријумфовао. Према таквим околностима није никакво чудо, што аустроугарска Војска показује тако слабог отпора чак и према Србима. А и како може Србин, Хрват, Словенац, Чех, да се бије одушевљено са својим братом Србином, не за какав међусловски спор, него да би се

дало првенство Немцима и Мађарима. Има заиста нешто сличнije од оружја, силије од огромних топова и митраљеза. А тога не може бити код народа, који гоне па силу да се бије за туђу ствар, за туђе интересе, за онога, који хоће и њему да буде господар, тежећи да и кори и друге.

Скице

— Отето проклето —

Састала се два старија гospodina.

Разговарају о данашњим приликама.

„Брука је то,“ поче млађи од њих, „шта су Аустријанци починили у Београду, предвођени бившим војним аташејом потпуковником Гелијком. Овај је, као официр, знао станове свију наших официра. Па као оно немачки наследнички престола што је похарао стан једне грофице, тако је и овај мајчин синак вршао то исто у Београду. Али Бог је велики и праведан, он наконе не остаје дужан, он ће се и од ових несрећника наплатити!“

Ратничка пошта

Љубомиру Миладиновићу — Војно тех. завод. Крагујевац. Зет Радомир налази се сада на позицији код Београда, био је са мном заједно целог дана. Здрав и боље изгледа него што је пре рата био. Поздрав Славки и осталима. Ниши где је Жика. Добривој

покварише и други понтонска мост која је био постављен на шлеповима, а први на чамцима. Затим наша храбра војска стаже у Београд и он се почеше да предају. Када сам првог коњаника видела у мојој улици срце ми је почело живо да куца а из груди ми се отео силен узвик „живео“ да су комшије из друге авлије излетели напоље „Живела српска војска“ „Живео српски краљ и његови синови“ „Живели сва Срби“ ордио се на све стране. Бацави поглед на Саву и видим неколико чамаца хитају ка нашеј обали да се предаду а неки су још остали код Ђуприје у ширпагу и око 11 часова запалише мину на Ђуприји која се преби на два парчета једно је лежало у воду а друго на обалу.

Пиши ми мила Лепша како са ти провела ово време и шта радиш? Идеш ли још у

ФЕЉТОН

ЈЕДНО ПИСМО

Г-ши Лепосави Васиљевићевој
милосрдној сестри

Свилајенац.

27. Новембра дође онај асти капетан Улбрехт и упита ме могу ли да оперем веш његове екселенције (генерала) што ће ми се добро платити. Ја пристадох и дадох своју адресу, коју хтедох да напишем на српском језику, али ми он рече да је напишем на немачком што и учиних и предадох му је. Он отвори хартијицу и прочита гласно:

Zorka Wučković
st. Hand. Akademij
Brankowa № 30.

на се затим окрете к' мени „зар ће те Ва прати веш“ а ја му одговорих да се ја ни-се насмеја па каже „не пуй

каквог рада не стидим. Извините госпођице али Ва сте учили школу па можете ли лепо оправи јер је то за екселенцију“. Ја му одговорих да могу, и он оде. После два дана дођоше два војника и донесоше веш генералов и двојице мајора. Пошто пре-бројах веш ја написах по њиховом захтеву реверс колико веша имам и да ће бити готов у уторак 2 дец. који они и не дочекаше.

Чам сам примила веш одмах сам оправила а у недељу баш на светог Андреју морала сам из цеја да извадим и да простирам, но поче да пада киша а ја се почем да љутим што неће моћи да се осуши, а онај Чех ће ми рећи „та не сикирајте се, екселенција има још веша па може чекати“. Ја му одговорих да се журим да му што пре-адам па да иде из Србије. Он

деме ми тако брао не шујдеме бар ош 6 недели и то не сви (што значи неидемо ми тако брао.) Ја му рекох „ће пудете те још како!“ И тако се смејасмо око тога. Киша пре-стаде и веш се осуши. Сутра дан дође Берта (тај Чех) до-несе чаја и шећера да скувам чај па да пију. Кад је чај био готов ја ил позовем, а нашти Берта седе за сто и рече ми „господична, ми ош денес пудемо и то сви, али ви ни-како не излазите на улицу ни у авлију јер купе и воде у ропсто! Још чај насуши и попили кад дође капетан Улбрехт и одмах их позва. Почекеше да се пакују. Тата изађе да затвори капију.

Тог целог дана провели смо у страху чим ко зазвони ами не знамо ко је па тата изађе на капију а мама за њим да види шта ће с њим бити. Брат у подруму момак из радије на горњој тераси а ја у

шифоњеру за старе халјине, без даха ослушкујемо ко је. Око подне дођоше они њихови „чарјаници“ (јандарми) траже ако би имао ко од младића. Тако смо страховали целог дана и целу ноћ, јер једнако долазе траже аутомобиле, бензина, зејтина и др. ствари. А кад освани утрак тада беше диван призор гледати Швабу како бежи на 2 понтонска моста и Ђуприји. Око 6 и по часа дигоше 1 понтонски мост. Борба траја-ше непрестано, сав сам посао оставил па нетремице посматрам како наше гранате и шрапнели падају на мост и Ђуприју а са истих по неки војник слети у воду. Око 8 часа чу се јак пучањ код Аде Црногорије а затим се указа дим па ватра, доцније сам чула да је то њихов монитор „Самош“. Око 8 и по часова запалише 1 њихов шлеп који је сав изгорео. У 10 часова

БУДИМО ПРИПРЕМИ НА НАЈГОРЕ

— Чланак Максимилијана Хардена —

Колико Немци рјаво стоје најбоље се види из чланака који је недавно написао чувени немачки новинар Максимилијан Харден у своме часопису Цукунфту.* У чланку Харден између осталога каже и ово:

„Немачка се налази у критичном стању. Од свуда непријатеља а ни од куда пријатеља. Данас је Немачка сасвим одвојена од мора, од својих колонија, које је Енглеска окупирала. Још мало па ће у Немачкој завладати ужасно стање. Зато будимо припремни на све, на најгоре, јер сви су изгледи да ће нас задесити таква судбина, каква нас досада никада задесила није!“

Остали у Београду

Андреја Будаковић, грађевински ћерком.

Јелена Јовановића удова. Косара О. Радоњића.

Стева Стефановић, грађевински ћерком, са женом.

Јованка Патлерх, са четворо деце.

Јован Јеремић, жељ. служитељ, са женом, две ћерке и унука.

Г-ђа Савка Ерићка, удова попадија.

Јозефина, сестра Влад. Бруцлаха.

Љубица Милавојевић, капетаница са сином Радомиром гимназастом и девојчицом Зором.

Филип Ружић, са женом и петоре деце.

Никола Илић са породицом.

Супруга Павла Ракића ж. наредника, са 3 сина и ћерком, госпођ. Зором П. Ракићевом.

Петар П. Стојановић писмоноша главне централне поште.

ДНЕВНЕ ВЕСТИ

Улазак српске војске у Београд

У јучерашњем броју а у Београда Аустријанци су освојијем напису случајно нам тавили у бари Венецији 3

богију да негујеш нашу браћу?

Поздрави господина управника болнице Г. Господина Д-р Гачића Д-р. Милентијевића. Мицу Марковић. Све сестре и браћу који негују нашу храбру браћу. Поздрави све а највише нашу храбру браћу.

Много те поздравља и љуби твоја Зори

РАТНА ИГРА

Цела је кућа испретурана, завиривана је чак и у најмрачнији кутић собе. А због чега све то? Због једне кутије машине. Али ње никде не беше. Тада ће рећи слушавка: Мора да је узео Аца!

— Ах то никако не може да буде. Та он је тако мали да би је могао дохватити са тако високог места! — Одговара млада госпођа — мати — показвајује прстом на место

је изостало из слога да је у првој коњичкој патроли ушао у Београд г. Душан Степановић п.поручник за тим г. Светислав Хоћера поручник а трећи г.г. Миодраг Паунковић п.поручник и Сондермајер п.поручник.

Са овим г.г. официрима, једновремено, ушао је и коњички наредник г. Богдан — Бориша Радовановић који је јуреши, сав радостан пао с коња а деца и жене су га пристрале цвећем и венцима му искитили коња „Ацка“. Сав усхићен и раздраган г. Радовановић понова је узјахао свога Ацка и продужио ка Теразијама.

За овима је ушао са ескадронима мајор г. Докић.

Овим допуњавамо ону празнину где је ово у опште требало да дође.

ПРИМЉЕНИ У ПОДАНСТВО

Васа Николовић-Ђорђевић, бивши аустро-угарски официр родом из Фијуме и Стеван Бешевић, чиновник пресбијери, родом из Матровице и досадашњи угарски поданик заједно са женом Олгом и децом. — примљени су у Српско поданство.

План у бари Венецији

Приликом повлачења из Београда Аустријанци су освојијем напису случајно нам тавили у бари Венецији 3

за жижице, које је како се сарњоји чинило било и сувише високо за дечка од пет година. — Промислите, промислите, можда сте је негде забацили.

Ах те проклете машине, см их нема, ем не може човек да их сачува! — И госпођа одлази љутита у собу. Мрачије већ увек пао. Требала је лампа већ давно бити упала.

У соби је владао мрак и она поче очима да тражи свога сина малога Ацу. И нашла га је. У једном углу собе седео је мали, бледих образа, Аца са плавим увојцима. Забављао се нечим. Видело се да је својим послом јако заузет. Био је толако задубљен у своју игру, да није ни видео

кад му је мати дошла. Њу привуче та необична тишина, која је владала у соби. Шта ли то ради? То питање њу је јако бринуло. Зато ступи

тешке хаубице од 15 см. и две градске од 18 см. Постарајмо се да донесемо и њихову фотографију.

ПРЕДЛОЖЕН ЗА ОДЛИКОВАЊЕ

Г. Вук Радишић, звани „Божја мајка“ предложен је за одликовање: Кађајорђеву звезду с мачевима за храбро држање на Конатици и Сувобору.

ЗА СИРОТИЊУ

Ко од сиротих жена и девојака нема службе и рада нека се обрати 4-том сиротинском реону где ће се упућивати на рад и службу по могућности, кад се буде рад указао.

КОМИСИЈА ЗА ОПШТИНСКА ДРВА

Јуче се састала комисија одборника општине београдске, у циљу набавке дрва за општинску сиротињу, која ће јој се раздати за наступајуће бразнике.

Поздрављамо овај корак иницијатора овог тако важног питања.

РАЗДАВАЊЕ ЛИСТА ЗА ПОМОЋ

Јуче је завршено издавање листа за општинску помоћ по реонима. Данас ће се приступити проверавању листа по становима да би се 20 овима могло тачније извршити исплати те помоћи.

ПИЈЕМОНТ

Умољени смо од стриже уредништва „Пијемонта“ да објавимо да ће први број Пијемонта изашти на Божић 25. Децембра.

ТРАЖИ СЕ

једна млађа жена, која уме да кува добиће бесплатно стан и огрев. Нека се јави уредништву овог листа.

БРУКА

Ако човек хоће да види шта је брука, треба да оде до Краљевог Трга, односно Панчићевог парка. Писац ове белешке хтео је, принуђен нуждо, да га сврати у писоар. Али тек што је отворио врата, морао је да стукне назад, тако је било загађено. Има ли кога

за сасвим близу њега. И наравно да је прво што је опазила била кутија од жижице, Жижице су биле из ње изважене — поређане у редове и дворедове. Оне у једном реду биле су малобројне а оних у дворедовима било је ваздан.

— Ма, шта ти то радиш? Пита га мати не баш најбоље расположена.

— Гледај, вели јој мали Аца врло озбиљно, сад ће бити љутога боја. Зато иди у кухињу, то ће бити за тебе најбоље. Ти и иначе имаш слабе живце и не можеш да слушаш борбу!

— Али лудо дете, мени жижице требају, вели мајка и сагиње се да узме једну жижицу!

— Не мама! викну Аца из свегласа, та то је командант пуковица. Шта би пук без њега?! Мати остави жижицу натраг — а већ све су матере такве и хоће да узме другу.

да види ово? Где је надлежна санитетска власт? Зар се овако што може трпети у средишту српске престонице?

БАОГРАД ПОД АУСТРИЈАНЦИМА

Од четвртка 18. овог м-ца почнемо да доносимо: Београд под Аустријанцима. Скрећамо пажњу нашим читаоцима на овај напис; мисмо у могућности да изјавимо: да је писање потпуно тачно. Није написано по причију другога већ смо са ми били очевидци свега онога што су Аустријанци починили.

РУСКИ ЦАР

Ресторација и пивница „Руски Цар“ отворена је и ако је ово отворање скопчано нез-

годама, Г. Влајко Радовић постарао се за добро писе, јело и усугу те ће публика као и пре бити увек добро услужена.

Н. Радојковић

то бити најбоље, не марим. Али ево ја вам признајем. Ја Невенку још и сад увек волим, сада можда још силаје, још ватреније но пређе!

— Но па у толико ће ваш успех бити већи. Она је сујетна и кад буде добила ваше писмо она ће се ужасно љутити, то ће бити за њу неописани бол! — И брзо, као ковач и он је хтео да кује гвожђе док је вруће. За час је на столу био цео прибор за писање. Јовановић је разумео шта то треба да значи и скрхан приближи се столу и написа на глаткој хартији неколико речи! Није имао ни толико присебности да упије мастило нити да стави у куверат, који је стајао на столу. Ту дужност узео је на себе г. Нулаћ. Пошто је прво пажљиво прочитao писмо, она га осуши а затим тури у куверат.

(Наставиће се)

АРМАН

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

Наш добри и непрежаљени син, односно брат, унук, сестрић, и. т. д.

Млади Ј. Ванлиј

свршени филозоф београдског Универзитета с дипломским испитом, суплент смедеревске гимназије и свршени студент филозофије на берлинском Универзитету и почeo радити тезу за докторат на услед мобилизације прекинуо, ћак—поднаредник 3-ке чете 2-ог батаљона 1-ог пешад. пукка Моравске Дивизије 2 позива, погинуо је 21 новембра тек. год. у борби са Аустријанцима на положају, где је и сахрањен.

Овај по нас велики и тешки губитак, јављамо свима нашим сродницима и његовим пријатељима познаницима и друговима, и молимо их за саучешће у овој нашој великој жалости.

Ожалошћено: отац Јован Т. Ванлиј, пуковник, брана: Живојин, артиљ. мајор; Михајло, пешад. мајор; Милорад, суплент крагујевачке гимназије; снаха Даница; стара мајка Љубица Ст. Жиковић, удова, тетке и остала родбина.

Кафана „Два Јелена“

У Скадарлији

Била је отворена за сво време бомбардовања; и сада је отворена и препоручује п. публици доброг вина и ракије као и добар кост.

394 — 9 —

Колонијална радња
Алкалаја и Рајковића
БЕОГРАД

отворена је сваког дана

1—3—196

„Страже“ прими огласи!

ЧУВЕНИ СА ЈЕВТИНОЋОМ И БОГАТИМ ИЗБОРОМ
НОВИ МОДЕ САЛОН

ЖЕНСКИХ ШЕШИРА и разних материјала

КРАЉЕВСКО ПОВЛАШЋЕНА

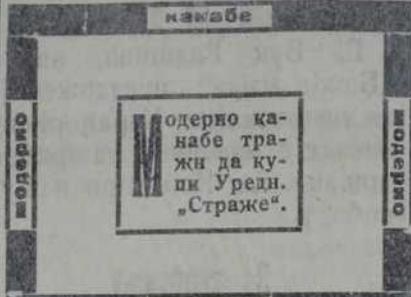
Српска фабрика Стакла

у Параћину

Има на стоваришту све врсте простог и фаног стакла за домаћу потребу, а тако исто и медицинског за апотеке

403

1—5

Ужиких производа и других
ДЕЛИКАТЕСА

ПРЕПОРУЧУЈЕ РАДЊА

ЈОВАННЕ ГРУЈИЋ

Сремска улица до кафане
„Мали Ђојник“

Чарочито препоручује увек свеке пећења, кобасица, саламе, салфаде, дебрецинера, шунке, сланине, сира (кашкавала), српског сира. Цене су солидне, а услуга у свему брза и тачна.

10 — 11 —

Штампарији Драг. Грегорића потребан је један старији ученик.

Шлеског угља

првог квалитета
динара 7.50 сто
килограма без

подвоза. Може се добити у стоваришту Српске Банке. Стовариште је на Сави (Бара Венеција). Новац се положе код Српске Банке преко пута гвожђарског радње Ранка Гојевца на Сави.

1—10

УГЉА Шлеског 1-ве врете
УГЉА Костолачког дрвеног

по врло умереној цени,

СРПСКА ЦЕНТРАЛНА БАНКА

Новац и поручбине прима се у радњи Спира Милошевића и Комп. до Народне Банке.

298

1—10

ВАГЕ

Најбољи су из радње

Јелице Грујића

Јаворска ул. бр. 7

Врше се оправке свију Мерила

1—10—295

ВАГЕ

Кантари

Кафана

„Два Јелена“

Скадарска улица

Чаша пива 20 п. д.

почео продају колекција добивених за ову сезону. Модискињама знатан радат. Оправке врши по спуштеној цени. Стан у дворишту Краља Милана улица бр. 120, идући „Славији“ — у сопственој кући.
С. М. ЛАЗАРЕВИЋ

—11—

ШТАМПАРИЈА Драг. Грегорића и Друга

БЕОГРАД Космајска улица бр. 22. БЕОГРАД

Препоручује се поштованом грађанству за израду сваковрсног штампарског послакао: чакописа, циркулара, вињета, свадбених позивница, вереничних карти, посмртних листа

Штампарија је складевена са најмодернијим хобим словима, шарама и лихијама.

Штампарија је складевена са четири штампарске машине и две СЕЦ машине за слагање, да би могла сваки посао израдити на потпуно задовољство пошт. своје муштерије.

Израда је чиста и брза, — Цена умерена.